

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
СУМСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ФАКУЛЬТЕТ ІНОЗЕМНОЇ ФІЛОЛОГІЇ
ТА СОЦІАЛЬНИХ КОМУНІКАЦІЙ

СОЦІАЛЬНО-ГУМАНІТАРНІ АСПЕКТИ РОЗВИТКУ СУЧАСНОГО СУСПІЛЬСТВА

МАТЕРІАЛИ ВСЕУКРАЇНСЬКОЇ НАУКОВОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ ВИКЛАДАЧІВ,
АСПІРАНТІВ, СПІВРОБІТНИКІВ ТА СТУДЕНТІВ

(Суми, 23-24 квітня 2015 року)

Список використаних джерел.

1. Особенности ведение пропаганды Германией и СССР в годы Второй мировой войны [Електронний ресурс] / Режим доступу: [http://uchebnikonline.com/politologija/informatsiyna-bezpeka -ostrouhov-vv/informatsiyno-psihologichne-protiborstvo-roki-drugoyi-svitovoyi-viyni-1939-1945.htm](http://uchebnikonline.com/politologija/informatsiyna-bezpeka-ostrouhov-vv/informatsiyno-psihologichne-protiborstvo-roki-drugoyi-svitovoyi-viyni-1939-1945.htm)
2. Секреты психологической войны [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://voenobr.ru/literatura/voennaya-psyhologia/236-psyhologicheskaya-voina.html?start=10>
3. Пропаганда как оружие в войне [Електронний ресурс] / Режим доступу: <http://kozaostru.mybb.ru/viewtopic.php?id=879>

РУХ НЕПРИЄДНАННЯ: СТАВЛЕННЯ КРАЇН СВІТУ ТА МІЖНАРОДНИХ ОРГАНІЗАЦІЙ ДО РУХУ ТА ЇХ УЧАСТЬ У НЬОМУ

Похтель М. О., студ. гр. ПР-23,
Назаров М. С., асистент

Рух неприєднання – відносно нове явище в сучасній світовій політиці, що виникло в результаті розпаду колоніальної системи імперіалізму та появи великої кількості нових суверенних держав.

Цей рух є специфічною формою міжнародно-правового вираження корінних політичних інтересів та визвольних прагнень великої кількості молодих суверенних країн, основний напрям їх зовнішньополітичного курсу [1].

Після злому біполярної системи базисний концепт руху – неприєднання до військових альянсів втратив вихідний зміст, а тому сама назва руху стала беззмістовною. Це викликало зміни у стратегічних цілях руху. Тепер головне – це визначення переговорних позицій країн, що розвиваються, у міжнародних фінансових організаціях та забезпечення стійкого розвитку з метою подолати відсталість країн, що розвиваються, та викорінення бідності [2].

В межах руху обговорюється питання щодо його подальшої інституалізації, перетворення у структуровану міжнародну організацію по типу ООН. На сьогодні діє Координаційне бюро в Нью-Йорці, відбувається узгодження позицій держав та членів руху неприєднання, що входять до Ради безпеки ООН, функціонує дипломатичний механізм «трійки» міністрів закордонних справ, працюють регіональні групи. У Нью-Йорці, Женеві, Відні, Парижі,

Римі, Найробі знаходяться представництва країни, що головує в русі неприєднання.

З моменту створення руху США пильно слідкували за його діяльністю, предметно працюючи з найбільш впливовими учасниками. Після завершення міжблокового протистояння у Вашингтоні вирішили, що рух втратив свою значимість, але продовжували слідкувати за процесами, що проходили всередині руху, приймаючи участь у його самітах у якості «гостя».

Ставлення Європейського союзу до руху неприєднання неоднозначне. Країни-лідери ЄС не можуть враховувати розмах Руху, ринки держав-учасників. Особливо активно працює з Рухом неприєднання Німеччина, що окрім зацікавленості в експорті промислової продукції розраховує на підтримку «неприєднаних» країн своєї кандидатури на обрання постійним членом Ради безпеки ООН.

З «неприєднаними» країнами активно працює Китай. Основний напрямок – економічне освоєння ринків для експорту енергоресурсів та сировини. У цій сфері КНР успішно конкурує з колишніми колоніальними державами, зокрема, з Великою Британією та Францією.

Індія прискореними темпами виходить на позиції глобальної держави й втрачає інтерес до лідерства у Русі. Проте менш розвинені «неприєднані» країни відкривають свої ринки для традиційних західних партнерів, котрі іноді (принаймні до світової кризи) надавали їм безкоштовну економічну допомогу.

Україна входить до числа 17 країн-спостерігачів руху [3]. Країна високо цінить його антиімперіалістичний, антиколоніальний та миролюбний характер [1].

Разом з тим всередині Руху немає єдиної позиції щодо більшості міжнародних проблем. У цьому його сила і слабкість. Економічна диференціація, що зумовлює різноманітні інтереси країн-учасниць, структурна вразливість не дозволяють Руху неприєднання виступати єдиним фронтом у ряді ключових питань, що стосуються дотримання режиму нерозповсюдження ядерної зброї, урегулювання регіональних конфліктів та інше [2]. Проте строкатість позицій та відсутність жорсткої вертикальної структури укріплюють демократичні тенденції всередині Руху та дозволяють йому зберігати у своїх рядах більше двох третин держав-членів ООН.

Список використаних джерел

1. Научный коммунизм: Словарь / Александров В. В., Амвросов А. А., Ануфриев Е. А. и др.; Под ред. А. М. Румянцева // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://tapemark.narod.ru/kommunizm/026.html>
2. Астахов Е. Движение неприсоединения на современном этапе - Российский совет по международным делам, 26 ноября 2012 // [Електронний ресурс]. – Режим доступу: http://russiancouncil.ru/inner/?id_4=1083#top

ПРОБЛЕМА ЗАГРОЗИ ЯДЕРНОЇ ВІЙНИ

Романенко А. А., студ. гр. ПР-21,
Назаров М. С., асистент

Ядерна зброя - величезна загроза всьому людству. Враховуючи накопичені запаси ядерної зброї і її руйнівну силу, фахівці вважають, що світова війна із застосуванням ядерної зброї означала б загибель сотень мільйонів людей, перетворення в руїни всіх досягнень світової цивілізації і культури.

У минулому в ядерному протистоянні двох супердержав був хоча б один великий плюс, а саме – передбачуваність. Потенційних «ядерних» ворогів було тільки двоє: США та СРСР. Які б не виникали серйозні конфлікти між цима двома державами, люди адекватно усвідомлювали те, якою страшною руйнівною силою вони володіють і до чого може привести застосування ядерної зброї. А тому сама можливість війни з можливих сценаріїв розвитку військово-політичних криз між двома сторонами була майже виключена.

Наприклад, згадаємо відомий прокол Р. Рейгана під час підготовки радіовиступу перед нацією: «Мої співвітчизники-американці, я радий повідомити вам, що сьогодні підписав указ про оголошення Росії поза законом на вічні часи. Бомбардування почнеться через п'ять хвилин». Він лише пожартував, не знаючи, що мікрофон включений, і цей його жарт привів у паніку всю Америку. Але при цьому навіть Рейган, як і попередні американські президенти, справно підписував і продовжував угоди з СРСР про роззброєння - ОСО-1, ПРО, ОСО-2, РСМД, СНО та ін. Була навіть передбачена «гаряча» лінія телефонного зв'язку між Кремлем і Білим